

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 664/2009 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Ιουλίου 2009

για τη θέσπιση διαδικασίας για τη διαπραγμάτευση και σύναψη συμφωνιών ανάμεσα σε κράτη μέλη και τρίτες χώρες σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών και άλλων αποφάσεων σε υποθέσεις γαμικών διαφορών, ζητήματα γονικής μέριμνας και ζητήματα που συνδέονται προς υποχρεώσεις διατροφής, καθώς και το εφαρμοστέο δίκαιο σε υποθέσεις υποχρεώσεων διατροφής

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 στοιχείο γ), το άρθρο 65 και το άρθρο 67 παράγραφοι 2 και 5,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο τίτλος IV του μέρους III της συνθήκης παρέχει τη νομική βάση για τη θέσπιση κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις.
- (2) Η δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών διέπεται κατά παράδοση από συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών. Οι συμφωνίες αυτές, ο αριθμός των οποίων είναι μεγάλος, αντικατοπτρίζουν συχνά ιδιαίτερους δεσμούς μεταξύ ενός κράτους μέλους και μιας τρίτης χώρας και προορίζονται να προσφέρουν το κατάλληλο νομικό πλαίσιο για την κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών των ενδιαφερομένων μερών.
- (3) Το άρθρο 307 της συνθήκης απαιτεί από τα κράτη μέλη να λάβουν όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα για την άρση των τυχόν ασυμβίβαστων μεταξύ του κοινοτικού κεκτημένου και διεθνών συμφωνιών που συνάπτονται μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών. Αυτό μπορεί να συνεπάγεται την αναδιαπραγμάτευση των συμφωνιών αυτών.
- (4) Προκειμένου να δημιουργηθεί το κατάλληλο νομικό πλαίσιο για την κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών κάποιου κράτους μέλους όσον αφορά τις σχέσεις του με μια τρίτη χώρα, ενδέχεται επίσης να υπάρχει εμφανής ανάγκη σύναψης νέων συμφωνιών με τρίτες χώρες που να αφορούν τομείς της αστικής δικαιοσύνης οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του τίτλου IV του μέρους III της συνθήκης.
- (5) Στη γνώμη του 1/03 της 7ης Φεβρουαρίου 2006 σχετικά με τη σύναψη της νέας σύμβασης του Λουγκάνο, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επιβεβαίωσε ότι η Κοινότητα έχει αποκτήσει αποκλειστική αρμοδιότητα για τη

σύναψη διεθνούς συμφωνίας όπως η σύμβαση του Λουγκάνο με τρίτες χώρες σχετικά με θέματα που έχουν συνέπειες για τους κανόνες που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽²⁾ («Βρυξέλλες I»).

- (6) Εναπόκειται στην Κοινότητα να συνάπτει, δυνάμει του άρθρου 300 της συνθήκης, συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών για θέματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.
- (7) Το άρθρο 10 της συνθήκης απαιτεί από τα κράτη μέλη να διευκολύνουν την Κοινότητα στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων της και να απέχουν από κάθε μέτρο που δύναται να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων της συνθήκης. Το εν λόγω καθήκον πιστής συνεργασίας τυγχάνει γενικής εφαρμογής και δεν εξαρτάται από το κατά πόσον η αρμοδιότητα της Κοινότητας είναι αποκλειστική ή όχι.
- (8) Όσον αφορά συμφωνίες με τρίτες χώρες για ειδικά θέματα πολιτικής δικαιοσύνης που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας, είναι σκόπιμο να καθιερωθεί συνεκτική και διαφανής διαδικασία προκειμένου να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να τροποποιούν υφιστάμενες συμφωνίες που έχουν συνάψει με τρίτες χώρες ή να διαπραγματεύονται και να συνάπτουν νέες συμφωνίες, ιδίως όταν η ίδια η Κοινότητα δεν έχει δηλώσει την πρόθεσή της να ασκήσει την εξωτερική της αρμοδιότητα με σκοπό τη σύναψη μιας συμφωνίας μέσω ήδη υφιστάμενης ή προβλεπόμενης διαπραγματευτικής εντολής. Η εν λόγω διαδικασία δεν θα πρέπει να θίγει την αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας ούτε τις διατάξεις των άρθρων 300 και 307 της συνθήκης. Θα πρέπει να θεωρείται ως έκτακτο μέτρο και να έχει περιορισμένο πεδίο και χρόνο εφαρμογής.
- (9) Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να ισχύει εάν η Κοινότητα έχει ήδη συνάψει συμφωνία με τρίτη χώρα για το ίδιο αντικείμενο. Δύο συμφωνίες θα πρέπει να θεωρούνται ως αφορώσες το ίδιο αντικείμενο μόνον εάν και στον βαθμό που ρυθμίζουν επί της ουσίας τα ίδια ειδικά νομικά ζητήματα. Διατάξεις που απλώς δηλώνουν γενική πρόθεση συνεργασίας σε τέτοια ζητήματα δεν θα πρέπει να θεωρούνται ως αφορώσες το ίδιο αντικείμενο.
- (10) Ορισμένες περιφερειακές συμφωνίες που αναφέρονται σε υφιστάμενες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις θα πρέπει επίσης να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

⁽¹⁾ Γνώμη της 7ης Μαΐου 2009 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.

- (11) Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι μια συμφωνία που σχεδιάζεται από κράτος μέλος δεν καθιστά αναποτελεσματική την κοινοτική νομοθεσία και δεν υπονομεύει την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος που συγκροτεί η νομοθεσία αυτή, ή δεν υπονομεύει την πολιτική εξωτερικών σχέσεων της Κοινότητας όπως έχει θεσπισθεί από την Κοινότητα, το οικείο κράτος μέλος θα πρέπει υποχρεωτικά να κοινοποιεί στην Επιτροπή τις προθέσεις του προκειμένου να λαμβάνει εξουσιοδότηση τόσο για την έναρξη ή τη συνέχιση επίσημων διαπραγματεύσεων περί συμφωνίας όσο και για τη σύναψη συμφωνίας. Η κοινοποίηση αυτή θα πρέπει να γίνεται με επιστολή ή με ηλεκτρονικά μέσα. Θα πρέπει να περιέχει κάθε σχετική πληροφορία και τεκμηρίωση ώστε να μπορεί η Επιτροπή να εκτιμά τον αναμενόμενο αντίκτυπο της έκβασης των διαπραγματεύσεων στην κοινοτική νομοθεσία.
- (12) Θα πρέπει να αξιολογηθεί κατά πόσον υπάρχει επαρκές κοινοτικό συμφέρον όσον αφορά τη σύναψη διμερούς συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και της συγκεκριμένης τρίτης χώρας ή, ενδεχομένως, όσον αφορά την αντικατάσταση υφισταμένης διμερούς συμφωνίας μεταξύ ενός κράτους μέλους και τρίτης χώρας με κοινοτική συμφωνία. Προς τούτο, όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνονται για οιαδήποτε κοινοποίηση που λαμβάνει η Επιτροπή όσον αφορά την πρόθεση σύναψης συμφωνίας ενός κράτους μέλους προκειμένου να τους δίδεται η δυνατότητα να εκδηλώσουν ενδιαφέρον προσχωρώντας στην πρωτοβουλία του κοινοποιούντος κράτους μέλους. Εάν, από την ως άνω ανταλλαγή πληροφοριών, προκύψει επαρκές κοινοτικό συμφέρον, η Επιτροπή θα πρέπει να μελετήσει το ενδεχόμενο να προτείνει διαπραγματευτική εντολή με σκοπό τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και της συγκεκριμένης τρίτης χώρας.
- (13) Εάν η Επιτροπή ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες από ένα κράτος μέλος σε σχέση με την εκτίμησή της ως προς το αν πρέπει να επιτραπεί σε αυτό το κράτος μέλος να αρχίσει διαπραγματεύσεις με τρίτη χώρα, το αίτημα αυτό δεν θα πρέπει να θίγει την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να δώσει η Επιτροπή αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με το αίτημα που υπέβαλε αυτό το κράτος μέλος.
- (14) Όταν δίδει εξουσιοδότηση για την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση, αν είναι απαραίτητο, να προτείνει διαπραγματευτικές οδηγίες ή να ζητά την προσθήκη συγκεκριμένων ρητρών στην προβλεπόμενη συμφωνία. Η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνεται πλήρως κατά τα διάφορα στάδια των διαπραγματεύσεων όσον αφορά ζητήματα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και θα πρέπει να της επιτρέπεται να συμμετέχει ως παρατηρητής στις διαπραγματεύσεις για τα ζητήματα αυτά.
- (15) Όταν κοινοποιούν στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να αρχίσουν διαπραγματεύσεις με τρίτη χώρα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να της διαβιβάζουν μόνο στοιχεία συναφή με την εκτίμηση στην οποία θα προβεί η Επιτροπή. Η εξουσιοδότηση εκ μέρους της Επιτροπής και οι ενδεχόμενες διαπραγματευτικές οδηγίες ή, ενδεχομένως, η άρνηση της Επιτροπής, θα πρέπει να αφορούν μόνο ζητήματα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.
- (16) Όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνονται για κάθε κοινοποίηση προς την Επιτροπή σχετικά με σχεδιαζόμενες συμφωνίες ή συμφωνίες που προέκυψαν από διαπραγματεύσεις και για κάθε αιτιολογημένη απόφαση που λαμβάνει η Επιτροπή δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Ωστόσο, η ενημέρωση αυτή θα πρέπει να συμμορφούται πλήρως με τυχόν απαιτήσεις απορρήτου.
- (17) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οιαδήποτε πληροφορία χαρακτηρίζεται ως εμπιστευτική υφίσταται την ανάλογη μεταχείριση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾.
- (18) Σε περίπτωση που η Επιτροπή, με βάση την εκτίμησή της, δεν προτίθεται να εξουσιοδοτήσει την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων ή τη σύναψη συμφωνίας που προέκυψε από διαπραγματεύσεις, θα πρέπει, πριν από την έκδοση της αιτιολογημένης απόφασής της, να υποβάλει γνώμη στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Σε περίπτωση άρνησης εξουσιοδότησης για τη σύναψη συμφωνίας που προέκυψε από διαπραγματεύσεις, η γνώμη θα πρέπει επίσης να υποβληθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (19) Για να διασφαλίζεται ότι η συμφωνία που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις δεν αποτελεί εμπόδιο για την υλοποίηση της εξωτερικής πολιτικής της Κοινότητας στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η συμφωνία θα πρέπει να προβλέπει είτε την ολική είτε τη μερική καταγγελία της σε περίπτωση που συναφθεί μεταγενέστερη συμφωνία μεταξύ της Κοινότητας ή της Κοινότητας και των κρατών μελών της αφενός, και της ίδιας τρίτης χώρας, αφετέρου, για το ίδιο θέμα είτε την άμεση αντικατάσταση των σχετικών διατάξεων της συμφωνίας από τις διατάξεις της μεταγενέστερης συμφωνίας.
- (20) Θα πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές ρυθμίσεις για την κάλυψη περιπτώσεων στις οποίες, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, ένα κράτος μέλος έχει ήδη αρχίσει τη διαδικασία διαπραγματεύσεων συμφωνίας ή έχει ολοκληρώσει διαπραγματεύσεις, αλλά δεν έχει δηλώσει ακόμη τη συναίνεσή του να δεσμευθεί από τη συμφωνία.
- (21) Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι υπάρχει επαρκής εμπειρία όσον αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει μια έκθεση για την εφαρμογή του τουλάχιστον οκτώ χρόνια μετά την έκδοση του παρόντος κανονισμού. Στην έκθεση αυτή, η Επιτροπή, ασκώντας τα δικαιώματά της, θα πρέπει να επιβεβαιώνει τον προσωρινό χαρακτήρα του παρόντος κανονισμού ή να εξετάζει κατά πόσον αυτός θα πρέπει να αντικατασταθεί από νέο κανονισμό ο οποίος να καλύπτει τα ίδια θέματα ή που να περιλαμβάνει και άλλα θέματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας και διέπονται από άλλες κοινοτικές πράξεις.

(1) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

- (22) Εάν η έκθεση που υποβάλει η Επιτροπή επιβεβαιώνει τον προσωρινό χαρακτήρα του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει ακόμη και μετά την υποβολή της έκθεσης να είναι σε θέση να γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις διαπραγματεύσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη ή που έχουν ήδη ανακοινωθεί με σκοπό να λάβουν εξουσιοδότηση να αρχίσουν επίσημες διαπραγματεύσεις.
- (23) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου του.
- (24) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία έχουν γνωστοποιήσει ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν στη θέσπιση και στην εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (25) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Περιεχόμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζεται διαδικασία με την οποία επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να τροποποιήσει υφιστάμενη συμφωνία ή να διαπραγματευθεί και να συνάψει νέα συμφωνία με τρίτη χώρα υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Η εν λόγω διαδικασία δεν θίγει τις αντίστοιχες αρμοδιότητες της Κοινότητας και των κρατών μελών.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε συμφωνίες που αφορούν θέματα τα οποία εμπίπτουν, εν όλω ή εν μέρει, στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας⁽¹⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής⁽²⁾, στον βαθμό που τα εν λόγω θέματα εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.

3. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει εφόσον η Κοινότητα έχει συνάψει ήδη συμφωνία με την τρίτη χώρα για το ίδιο αντικείμενο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 338 της 23.12.2003, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 7 της 10.1.2009, σ. 1.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, με τον όρο «συμφωνία» νοείται:

α) διμερής συμφωνία μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας·

β) οι περιφερειακές συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, με την επιφύλαξη των άρθρων 59 παράγραφος 2 στοιχείο γ) και στο άρθρο 59 παράγραφος 3 του κανονισμού αυτού, και στο άρθρο 69 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 4/2009.

2. Στο πλαίσιο περιφερειακών συμφωνιών κατά την παράγραφο 1 στοιχείο β), οιαδήποτε παραπομπή του παρόντος κανονισμού σε κράτος μέλος ή τρίτη χώρα εννοείται ότι αφορά τα οικεία κράτη μέλη ή τρίτες χώρες, αντίστοιχα.

Άρθρο 3

Κοινοποίηση στην Επιτροπή

1. Όταν ένα κράτος μέλος σκοπεύει να διεξαγάγει διαπραγματεύσεις με σκοπό την τροποποίηση υφιστάμενης συμφωνίας ή τη σύναψη νέας συμφωνίας η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, κοινοποιεί εγγράφως την πρόθεσή του στην Επιτροπή το νωρίτερο δυνατό πριν την προβλεπόμενη έναρξη των διαπραγματεύσεων.

2. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, αντίγραφο της υφιστάμενης συμφωνίας, το σχέδιο συμφωνίας ή το σχέδιο πρότασης και οποιοδήποτε άλλο χρήσιμο έγγραφο. Το κράτος μέλος περιγράφει το αντικείμενο των διαπραγματεύσεων και προσδιορίζει τα ζητήματα που θα ρυθμίζονται στην προβλεπόμενη συμφωνία ή τις διατάξεις της υφιστάμενης συμφωνίας που πρόκειται να τροποποιηθούν. Το κράτος μέλος μπορεί να παρέχει κάθε άλλη πρόσθετη πληροφορία.

Άρθρο 4

Αξιολόγηση από την Επιτροπή

1. Η Επιτροπή, μόλις λάβει την κοινοποίηση κατά το άρθρο 3, αξιολογεί κατά πόσον το κράτος μέλος μπορεί να αρχίσει επίσημες διαπραγματεύσεις.

2. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης αυτής, η Επιτροπή εξετάζει καταρχάς κατά πόσον προβλέπεται ειδικά οποιαδήποτε συναφής διαπραγματευτική εντολή για τη σύναψη κοινοτικής συμφωνίας με την οικεία τρίτη χώρα εντός των προσεχών 24 μηνών. Αν δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, η Επιτροπή εκτιμά κατά πόσον πληρούνται όλες οι κάτωθι προϋποθέσεις:

α) το οικείο κράτος μέλος έχει παράσχει πληροφορίες που υποδεικνύουν ότι έχει συγκεκριμένο συμφέρον να συνάψει τη συμφωνία, λόγω οικονομικών, γεωγραφικών, πολιτιστικών, ιστορικών, κοινωνικών ή πολιτικών δεσμών μεταξύ του κράτους μέλους και της οικείας τρίτης χώρας·

β) με βάση τις παρεχόμενες από το κράτος μέλος πληροφορίες, η προβλεπόμενη συμφωνία δεν φαίνεται να καθιστά αναποτελεσματική την κοινοτική νομοθεσία και να υπονομεύει την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος που έχει θεσπισθεί από τη νομοθεσία αυτή· και

γ) η προβλεπόμενη συμφωνία δεν υπονομεύει το αντικείμενο και το σκοπό της κοινοτικής πολιτικής εξωτερικών σχέσεων που έχει αποφασίσει η Κοινότητα.

3. Εάν οι παρεχόμενες από το κράτος μέλος πληροφορίες δεν είναι επαρκείς για τους σκοπούς της αξιολόγησης, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες.

Άρθρο 5

Εξουσιοδότηση για την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων

1. Εφόσον η προβλεπόμενη συμφωνία πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 παράγραφος 2, η Επιτροπή, εντός 90 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης του άρθρου 3, αποφασίζει αιτιολογημένα επί της αίτησής του κράτους μέλους εξουσιοδοτώντας το να αρχίσει επίσημες διαπραγματεύσεις για τη συμφωνία.

Αν είναι απαραίτητο, η Επιτροπή δύναται να προτείνει διαπραγματευτικές οδηγίες και μπορεί να ζητήσει να περιλαμβάνει η προβλεπόμενη συμφωνία συγκεκριμένες ρήτρες.

2. Η προβλεπόμενη συμφωνία περιλαμβάνει ρήτρα η οποία προβλέπει:

α) είτε την ολική ή μερική καταγγελία της συμφωνίας σε περίπτωση σύναψης μεταγενέστερης συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή της Κοινότητας και των κρατών μελών αφενός και της ίδιας τρίτης χώρας, αφετέρου, για το ίδιο αντικείμενο· ή

β) την άμεση αντικατάσταση των σχετικών διατάξεων της συμφωνίας από διατάξεις μεταγενέστερης συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή της Κοινότητας και των κρατών μελών της αφενός, και της τρίτης χώρας, αφετέρου, για το ίδιο αντικείμενο.

Η ρήτρα που αναφέρεται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου θα πρέπει να διατυπωθεί σύμφωνα με τις ακόλουθες γραμμές: «(ονομασία(-ες) του κράτους μέλους ή των κρατών μελών) καταγγέλλει την παρούσα συμφωνία εν όλω ή εν μέρει σε περίπτωση που η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της συνάψουν συμφωνία με την (ονομασία της τρίτης χώρας ή των

τρίτων χωρών) για τα ίδια θέματα πολιτικής δικαιοσύνης τα οποία διέπονται από την παρούσα συμφωνία».

Η ρήτρα που αναφέρεται στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου θα πρέπει να διατυπωθεί σύμφωνα με τις ακόλουθες γραμμές: «Η συμφωνία αυτή ή ορισμένες διατάξεις της παύει να ισχύει/παύουν να ισχύουν την ημέρα που θα αρχίσει να ισχύει συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της [(ονομασία της) τρίτης χώρας ή των τρίτων χωρών)], αφετέρου, για τα θέματα που διέπονται από την ως άνω συμφωνία».

Άρθρο 6

Άρνηση εξουσιοδότησης για την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων

1. Εάν, με βάση την αξιολόγηση δυνάμει του άρθρου 4, η Επιτροπή προτίθεται να μην εγκρίνει την έναρξη επίσημων διαπραγματεύσεων όσον αφορά την προβλεπόμενη συμφωνία, διατυπώνει γνώμη προς το οικείο κράτος μέλος εντός 90 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 3.

2. Εντός 30 ημερών από την παραλαβή της γνωμοδότησης της Επιτροπής, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να αρχίσουν συζητήσεις προς εξεύρεση λύσης.

3. Εάν το οικείο κράτος μέλος δεν ζητήσει από την Επιτροπή την έναρξη συζητήσεων μαζί του εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με την αίτηση του κράτους μέλους εντός 130 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 3.

4. Στην περίπτωση των συζητήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με την αίτηση του κράτους μέλους εντός 30 ημερών από το πέρας των συζητήσεων.

Άρθρο 7

Συμμετοχή της Επιτροπής στις διαπραγματεύσεις

Η Επιτροπή δύναται να μετάσχει ως παρατηρητής στις διαπραγματεύσεις που διεξάγονται μεταξύ του κράτους μέλους και της τρίτης χώρας, εφόσον πρόκειται για θέματα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Εάν η Επιτροπή δεν μετάσχει ως παρατηρητής, τηρείται ενήμερη για την πρόοδο και τα αποτελέσματα καθ' όλα τα διαφορετικά στάδια των διαπραγματεύσεων.

Άρθρο 8

Εξουσιοδότηση για τη σύναψη της συμφωνίας

1. Πριν από την υπογραφή της συμφωνίας που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή την έκβαση των διαπραγματεύσεων και της διαβίβας το κείμενο της συμφωνίας.

2. Μόλις λάβει την κοινοποίηση αυτή, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσον η συμφωνία που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις:

α) πληροί την προϋπόθεση του άρθρου 4 παράγραφος 2 στοιχείο β)·

β) πληροί την προϋπόθεση του άρθρου 4 παράγραφος 2 στοιχείο γ), εφόσον υπάρχουν νέες και εξαιρετικές περιστάσεις σχετικά με αυτόν τον όρο· και

γ) πληροί την απαίτηση δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 2.

3. Εάν η συμφωνία που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις πληροί τις προϋποθέσεις και τις απαιτήσεις της παραγράφου 2, η Επιτροπή, εντός 90 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης της παραγράφου 1, λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση επί της αίτησής του κράτους μέλους εξουσιοδοτώντας το να συνάψει την εν λόγω συμφωνία.

Άρθρο 9

Άρνηση εξουσιοδότησης για τη σύναψη της συμφωνίας

1. Εάν, με βάση την αξιολόγηση δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 2, η Επιτροπή προτίθεται να μην εγκρίνει τη σύναψη της συμφωνίας που προέκυψε από τις διαπραγματεύσεις, διατυπώνει γνώμη προς το οικείο κράτος καθώς και προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εντός 90 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1.

2. Εντός 30 ημερών από την παραλαβή της γνώμης της Επιτροπής, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να αρχίσουν συζητήσεις προς εξεύρεση λύσης.

3. Εάν το οικείο κράτος μέλος δεν ζητήσει από την Επιτροπή να αρχίσει συζητήσεις μαζί του εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση για την αίτηση του κράτους μέλους εντός 130 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1.

4. Στην περίπτωση των συζητήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή λαμβάνει αιτιολογημένη απόφαση για την αίτηση του κράτους μέλους εντός 30 ημερών από το πέρας των συζητήσεων.

5. Η Επιτροπή κοινοποιεί την απόφαση της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εντός 30 ημερών από την απόφαση.

Άρθρο 10

Απόρρητο

Όταν παρέχουν πληροφορίες στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 3, του άρθρου 4 παράγραφος 3 και του άρθρου 8, τα κράτη μέλη

μπορούν να επισημαίνουν εάν κάποιες από τις παρεχόμενες πληροφορίες πρέπει να θεωρηθούν εμπιστευτικές και εάν μπορούν να ανακοινωθούν στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 11

Παροχή ενημέρωσης στα κράτη μέλη

Η Επιτροπή διαβιβάζει στα κράτη μέλη όλες τις κοινοποιήσεις που λαμβάνει δυνάμει των άρθρων 3 και 8 και, εάν απαιτείται, τα συνοδευτικά έγγραφα καθώς και όλες τις αιτιολογημένες αποφάσεις δυνάμει των άρθρων 5, 6, 8 και 9, τηρουμένων των απαιτήσεων του απορρήτου.

Άρθρο 12

Μεταβατικές διατάξεις

1. Εάν, κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, ένα κράτος μέλος έχει αρχίσει ήδη τη διαδικασία διαπραγμάτευσης συμφωνίας, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 έως 11.

Εφόσον το επιτρέπει το στάδιο των διαπραγματεύσεων, η Επιτροπή δύναται να προτείνει διαπραγματευτικές οδηγίες ή να ζητήσει να περιληφθούν συγκεκριμένες ρήτρες κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 5 παράγραφος 2 αντίστοιχα.

2. Εάν, κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, ένα κράτος μέλος έχει ολοκληρώσει ήδη τις διαπραγματεύσεις, αλλά δεν έχει ακόμη συνάψει τη συμφωνία, εφαρμόζονται το άρθρο 3, το άρθρο 8 παράγραφοι 2 έως 4 και το άρθρο 9.

Άρθρο 13

Επανεξέταση

1. Το αργότερο στις 7 Ιουλίου 2017, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Η έκθεση αυτή

α) είτε θα επιβεβαιώνει ότι ο παρών κανονισμός είναι σκόπιμο να λήξει κατά την ημερομηνία η οποία έχει καθοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1·

β) είτε θα συνιστά την αντικατάσταση του παρόντος κανονισμού από την εν λόγω ημερομηνία από νέο κανονισμό.

3. Εάν η έκθεση συνιστά την αντικατάσταση του κανονισμού όπως ορίζεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 2, τότε θα συνοδεύεται από την κατάλληλη νομοθετική πρόταση.

Άρθρο 14**Λήξη**

1. Ο παρών κανονισμός λήγει τρία έτη μετά την εκ μέρους της Επιτροπής υποβολή της έκθεσης για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 13.

Η περίοδος των τριών ετών που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αρχίζει την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την υποβολή της έκθεσης είτε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε στο Συμβούλιο, ανάλογα με το ποια είναι μεταγενέστερη.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 7 Ιουλίου 2009.

2. Ανεξάρτητα από τη λήξη του παρόντος κανονισμού κατά την ημερομηνία που έχει οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, όλες οι διαπραγματεύσεις οι οποίες είναι σε εξέλιξη κατά την ημερομηνία αυτή και διεξάγονται από ένα κράτος μέλος δυνάμει του παρόντος κανονισμού επιτρέπεται να συνεχισθούν και να ολοκληρωθούν σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 15**Έναρξη ισχύος**

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. BORG
